

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

Члан 1.

У Закону о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 78/11 – др. закон, 101/11, 38/12 – УС и 121/12), у члану 5. додаје се став 3. који гласи:

„Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца дужни су да одбију сваку радњу која представља утицај на самосталност у раду јавног тужилаштва.”

Члан 2.

После члана 10. додају се назив члана и члан 10а, који гласе:

„Начела у вршењу јавнотужилачке функције

Члан 10а

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца дужни су да стручно, савесно, непристрасно, правично и без непотребног одлагања врше своју функцију посебно водећи рачуна о заштити оштећених и спречавању дискриминације по било ком основу.”

Члан 3.

У члану 13. став 6. речи: „основна јавна тужилаштва се оснивају за подручје основног суда” замењују се речима: „основно јавно тужилаштво се оснива за подручје једног или више основних судова”.

У ставу 7. реч: „седиште” замењује се речју: „седишта”.

Став 8. мења се и гласи:

„Јавно тужилаштво може имати одељења ван свог седишта, као и посебна одељења која се образују за гоњење одређених кривичних дела, у складу са законом.”

Члан 4.

У члану 18. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана, јавни тужилац може да изда усмено обавезно упутство када је то неопходно ради предузимања радњи које не трпе одлагање. У том случају обавезно упутство у писменом облику доставља се у року од три дана од дана издавања усменог упутства.”

Досадашњи ст. 3. до 8. постају ст. 4. до 9.

Члан 5.

У члану 24. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана, јавни тужилац може да изда усмено обавезно упутство када је то неопходно ради предузимања радњи које не трпе одлагање. У том случају обавезно упутство у писменом облику доставља се у року од три дана од дана издавања усменог упутства.”

Досадашњи ст. 3. до 8. постају ст. 4. до 9.

Члан 6.

У члану 29. став 3. тачка 4. мења се и гласи:

„4. подноси Народној скупштини редовни годишњи извештај о раду јавних тужилаштава у Републици Србији и извештаје које затражи надлежни одбор Народне скупштине;”.

Члан 7.

Члан 53. мења се и гласи:

„Члан 53.

Јавни тужиоци, заменици јавних тужилаца, тужилачки помоћници и приправници имају право да се удружују у струковна удружења ради заштите својих интереса и очувања самосталности у раду јавних тужилаштава.

Право струковног удруживања подразумева и учешће у активностима струковних удружења у току радног времена, ако се тиме не ремети рад у јавном тужилаштву.”

Члан 8.

Члан 57. мења се и гласи:

„Члан 57.

Ако јавно тужилаштво буде укинато јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца настављају да врше функцију заменика јавног тужиоца у јавном тужилаштву које одреди Државно веће тужилаца, на предлог Републичког јавног тужиоца.

Сматра се да је јавно тужилаштво укинато и ако је подручје на којем врши надлежност подељено на два или више јавних тужилаштава.

Ако буде смањен број заменика јавног тужиоца у јавном тужилаштву заменик јавног тужиоца наставља да врши ту функцију у јавном тужилаштву које одреди Државно веће тужилаца, на предлог Републичког јавног тужиоца.”

Члан 9.

У члану 69. после става 5. додаје се став 6. који гласи:

„Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца не могу да уз плату примају и пензију остварену у складу са посебним прописима.”

Члан 10.

У члану 73. после става 4. додају се ст. 5. и 6. који гласе:

„Право на накнаду за одвојен живот имају јавни тужиоци, односно заменици јавних тужилаца у Републичком јавном тужилаштву, јавним тужилаштвима посебне надлежности и апелационим јавним тужилаштвима.

Право на накнаду из става 5. овог члана утврђује Државно веће тужилаца.”

Члан 11.

У члану 75. став 2. мења се и гласи:

„Државно веће тужилаца предлаже Народној скупштини једног кандидата за избор на једно место заменика јавног тужиоца. Државно веће тужилаца дужно је да приликом предлагања кандидата за избор заменика основног јавног тужиоца, предложи кандидата који је завршио почетну обуку у Правосудној академији, у складу са посебним законом.”

Члан 12.

У члану 81. речи: „може обавити” замењују се речју: „обавља”.

Члан 13.

Члан 82. мења се и гласи:

„Члан 82

При предлагању и избору кандидата за јавнотужилачку функцију Државно веће тужилаца саставља ранг листу кандидата на основу стручности, оспособљености и достојности кандидата, а према критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности које прописује Државно веће тужилаца, у складу са законом.

Стручност подразумева поседовање теоријског и практичког знања потребног за обављање јавнотужилачке функције.

Оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању јавнотужилачких предмета.

Достојност подразумева моралне особине које јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца треба да поседује и понашање у складу са тим особинама. Моралне особине су: поштење, савесност, правичност, достојанственост, истрајност и узорност, а понашање у складу са тим особинама подразумева чување угледа јавног тужилаштва у служби и изван ње, свест о друштвеној одговорности, одржавање самосталности и непристрасности, поузданости и достојанства у служби и изван ње и преузимање одговорности за унутрашњу организацију и позитивну слику о јавном тужилаштву у јавности.

При избору и предлагању за избор јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца води се рачуна о националном саставу становништва, одговарајућој заступљености припадника националних мањина и познавању стручне правне терминологије на језику националне мањине која је у службеној употреби у суду.

Приликом избора и предлагања кандидата за јавнотужилачку функцију забрањена је дискриминација по било ком основу.

Ранг листа из става 1. овог члана објављује се на интернет страници Државног већа тужилаца.

Државно веће тужилаца образлаже предлог и одлуку о избору кандидата за јавнотужилачку функцију.”

Члан 14.

У члану 95. став 1. мења се и гласи:

„Државно веће тужилаца утврђује чињенице и одлучује у поступку затвореном за јавност. Поступак може бити јаван на захтев јавног тужиоца или заменика јавног тужиоца против којег се води поступак.”

Члан 15.

У члану 107. став 4. речи: „годину дана” замењују се речима: „две године”.

Члан 16.

У члану 111. после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца коме је изречена дисциплинска санкција може покренути управни спор.”

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 17.

У члану 119. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Поступак пријема тужилачких помоћника ближе се уређује актом министра надлежног за правосуђе.”

Члан 18.

У члану 120. став 3. реч: „и” замењује се запетом, а после речи: „надлежности” додају се речи: „и апелационом јавном тужилаштву”.

Члан 19.

У члану 122. став 3. брише се.

Досадашњи став 4. постаје став 3.

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Поступак пријема тужилачких приправника ближе се уређује актом министра надлежног за правосуђе.”

Члан 20.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредаба чл. 17. до 19, које почињу да се примењују од 1. јануара 2014. године.